

عنوان مقاله:

ارتقاء سطح ایمنی راه برپایه ضوابط منظر راه های کشور (نمونه موردی: محور تهران-دیزین)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی منظر راه های شهری و برون شهری با رویکرد بومی سازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهسا حبیبی - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشگاه شهید بهشتی

الناز چیت ساززاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

طراحی و ساخت راه ها در درجه نخست بر اساس اصول مهندسی راه انجام می گیرد، اما امروزه با پی بردن به اهمیت معماری منظر در بهبود عملکرد شبکه راه ها؛ بهسازی منظر راه بر اساس مشکلات، پتانسیل ها و نیازها موردتوجه قرار گرفته است. معماری منظر راه نقش مهمی در زیباسازی، افزایش ایمنی، توسعه گردشگری و ... داشته و می تواند راه را به جذابیت بصری تبدیل کند. به عبارت دیگر می توان با استفاده از مفاهیم و روش های موجود، بین اهداف شبکه راه هماهنگی برقرار کرد. وجود نقاط دیدنی پیرامون راه یکنواختی را از بین برده و سبب افزایش جذابیت مسیر می شود اما توجه به این نکته ضروری است که دید به عناصر و چشم اندازهای جذاب در نقاط خطرناک می تواند سبب حواس پرتی رانندگان شده و به حوادث ناگواری بینجامد. در این پژوهش دو موضوع جاذبه بصری و ایمنی در نقاط خطرناک، در یکی از پیچ های محور تهران-دیزین مورد بررسی قرار گرفته است. در مرحله نخست بازدیدهای میدانی انجام گرفت و سپس با استفاده از روش پیشنهادی مطرح شده در بخش دوم راهنماهای طرح منظر راه های کشور (دید، ایمنی و منظر راه)، ابعاد مانع دید تعیین و با استفاده از رایانه شبیه سازی گردید. در ادامه به منظور تعیین نوع مانع دید، مطالعات کتابخانه ای انجام شد و پوشش گیاهی منتخب در طراحی مورد استفاده قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

معماری منظر راه؛ جاذبه بصری؛ ایمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/762053>

